

Uit: Het Rijke Vlijmense Wielerveen

Vlijmense Wielerveenpioniers

In 1881 startte de toen twintigjarige Bosschenaar Bernard Jansen in de 1e Nieuwstraat C 94 een 'magazijn voor velocipèden'. Dit mag gerust als de geboorte van de wielersport in Den Bosch en omstreken beschouwd worden, want rijwielhandelaar en fabrikant Jansen was een ondernemer met veel internationale contacten. Op tentoonstellingen ontmoette hij andere handelaren en fabrikanten uit Engeland, Duitsland en Frankrijk. In Londen legde Jansen contacten met de Sparkbrook Manufacturing Company uit Coventry. Van deze fabriek importeerde hij twee- en driewielers voor Nederland, België en Oost-Indië, terwijl hij ook zelf fietsen fabriceerde uit onderdelen die hij voornamelijk uit Engeland betrok.

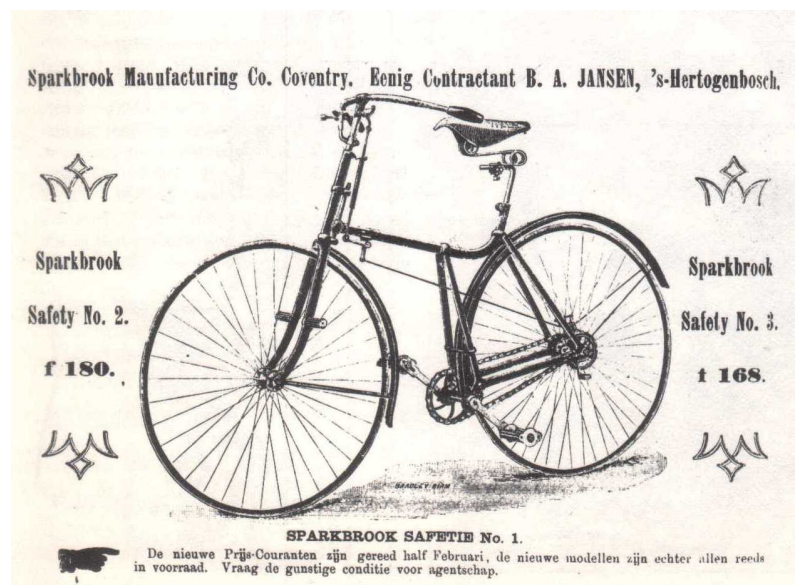
Om de afzet van zijn producten te bevorderen bemoeide Jansen zich veelvuldig met de wielersport, en zo werd op 24 oktober 1886 de allereerste Bossche wielerverclub, genaamd 'De Bossche Wielrijderskring' opgericht. Deze sluit zich aan bij de in 1885 opgerichte ANWB (Algemene Nederlandse Wielrijdersbond), die een verre voorloper is van de KNWU (1928).

De Bossche Wielrijderskring organiseerde op zondag 15 mei 1887 haar eerste wedstrijd. Startend bij Sluis I gaat het langs de Zuid Willemsvaart naar Sluis II om via Middelrode en Berlicum terug te keren naar Sluis I. Een parcours van 16700 meter.

Elf pioniers hadden zich voor de wedstrijd ingeschreven. Ze reden allemaal op een tweewieler, behalve de gebroeders Godfried en Karel van Lanschot. Deze kwamen met een tandem aan de start. Nu onvoorstelbaar, maar in die tijd kon dat nog allemaal. Rijwielhandelaar Bernard Jansen, die deel uitmaakte van de organisatie, had de taak er op toe te zien dat de start, bij Sluis I, zo eerlijk mogelijk verliep. Nadat de 'machines' aan een zorgvuldige inspectie waren onderworpen kregen sommige rijders, afhankelijk van de wielgrootte, een voorgift (voorsprong) die varieerde van 10 tot 400 meter. Er stond een onstuimige wind, maar desondanks was er veel publiek afgekomen op de wedstrijd. Winnaar in een tijd van 42 minuten werd Th. Sweens. Bosschenaar Cees Brouwers kwam op 6 minuten als tweede binnen. De tandemrijders Van Lanschot gaven nog anderhalve minuut meer toe op de winnaar en werden derde.

Op de Parade was er een vervolgwedstrijd : hier ging het over om een wedstrijd in het langzaam rijden over vijftig meter, wat zeker met een hoge Bi niet gemakkelijk was. Met de langste tijd van 1 minuut en 11 seconden wist L. van der Meulen deze wedstrijd op zijn naam te schrijven.

Wie kon er in die tijd eigenlijk een fiets betalen? De Veiligheids-Tweewieler met kruismodel, 'de grootste ter wereld', van Bernard Jansen kostte nog altijd f 125,- en voor de Sparkbrook direct sturende tandem moest in 1889 f 408,- worden neergeteld. De arbeidsenquête van 1890 noemde voor een metselaarsknecht een weekloon van f 5,70; een borstelmaker ontving f 8,- a f 10,- en een sjouwer bij de steenhouwerij van Bolsius

1889 : advertentie in 'de Kampioen' (ANWB)

verdiende f 8,64 bij een 72-urige werkweek. Een onderwijzer verdiende f 400,- per jaar. Met lonen die totaal onvoldoende waren om een fatsoenlijk bestaan te leiden, was de aanschaf van alleen al een fietsbel erg moeilijk. Deze bedroeg namelijk het halve weekloon van een metselaarsknecht! Zij die dus wel over een rijwiel konden beschikken, waren dan ook de rijken, die ook nog eens de tijd hadden om rond te gaan toeren.

1888 : de Bossche Wielrijderskring op het kardinaal van Rossumplein aan het vertrek voor een toertocht.
(Stadsarchief 's-Hertogenbosch – archief B.A. Jansen)

Voor het plezier fietsen, racen en toeren was er voor de normale werkman niet bij; het geld was er niet voor en al evenmin de vrije tijd. Na de eeuwwisseling veranderde dit en voltrok zich de scheiding tussen toerfietsers en wielrijders. Loopjongens werden fietsjongens en zelfs dienstboden vertoonden zich op de fiets. De opmars van de fiets was niet te stuiten, hoewel er nog velen waren die het niet gepast vonden dat het gewone volk zich van de fiets meester maakte.

Klaas Pander met zijn Sparkbrook
(part.coll.)

Op den laatst gehouden Wedstrijd van den **Bosschen Wielrijderskring** bewezen de

SPARKBROOK RIJWIELEN

weer hun alouden roem te handhaven.

Alle **EERSTE PRIJZEN** werden op de **Sparkbrook Safety** behaald.

In den Aanmoedigings-Wedstrijd, 10 mededingers.

1e prijs	2e prijs	3e prijs
de Hr J. VERLINDEN,	de Hr K. SMITS	de Hr G. NEERVOORT.

Kampioenschap van Den Bosch.

1e prijs	Sparkbrook Safety
de Hr K. PANDER.	

Hoofdwedstrijd.

1e prijs	Sparkbrook Safety
de Hr K. PANDER.	

In dezen laatsten Wedstrijd werd de weg van Sluis 1 tot de Dungenesche brug en terug, afstand 7000 Meter, afgelegd in 12 minuten 30 seconden. De eerstvolgende had 60 seconden meer nodig.

De **Sparkbrook Machines** zijn steeds in voorraad bij den Generaal Agent

B. A. JANSEN, 1e Nieuwstraat, Den Bosch.

De **Sparkbrook Safety's** van af f 168, f 180, f 218
f 125. Deze zijn de goedkoopste en worden elders verkocht voor f 150 en duurder.

Compleete reparatie-inrichting. Gratis onderricht bij het leeren.
Deugdelijke garantie.

Het woord sponsor zal in die tijd nog wel niet bestaan hebben, maar ook daar deed Bernard Jansen al aan. Aan coureurs verstrekke hij soms gratis fietsen, en werd er een wedstrijd gewonnen op zijn Sparkbrook fiets, dan jubelde Jansen het uit in advertenties in 'De Kampioen' (nog altijd het lijfblad van de ANWB) en de 'Provinciale Noordbrabantsche en 's Hertogenbossche Courant'. Zo werd de door de Bossche Wielrijderskring op zondag 8 september 1889 uitgeschreven wegwedstrijd (over een afstand van zeven kilometer 'op een goede grintweg' over de Rechterkanaaldijk van Sluis I naar de Dungense brug en terug) gewonnen door Klaas Pander uit Haarlem (de ontdekker en leermeester van Jaap Eden) op een door Jansen geschonken Sparkbrook in de tijd van 12 minuten en 30 seconden.

1889, De eerste kampioen

En hier duikt dan meteen ook de eerste Vlijmense wielrenner op. Want er wordt nog een nevenwedstijd verreden en wel om het Clubkampioenschap van de Bossche Wielerkring. Uit een advertentie in de Provinciale Noordbrabantsche en 's Hertogenbossche Courant blijkt, dat dit clubkampioenschap gewonnen werd door ene J. Verlinden uit Vlijmen, die zich hiermee kroonde tot de allereerste Vlijmense kampioen. Wie was deze eerste Vlijmense kampioen? Afgaande op de prijs van een fiets in die tijd, moet hij wel van gegoede afkomst zijn geweest, en dat klopt. Zijn vader, afkomstig uit Klundert, verhuisde in 1873 vanuit Waalwijk naar Vlijmen en was daar 'geneesheer en verloskundige' (de huisarts dus) en woonde in Wijk B. In die tijd was Vlijmen verdeeld in wijken. Pas in 1948 kregen de straten officieel hun namen. Wijk B bestond indertijd uit onder meer wat nu de Wilhelminastraat, de Julianastraat, de Meliestraat en de Pastoor van Akenstraat zijn, het echte oude centrum van Vlijmen dus. Zoon Johan(nes), geboren in Waalwijk in 1871, was dus 18 jaar toen hij clubkampioen van de Bossche Wielerkring werd. Waarom hij dagelijks naar Den Bosch en terug reed is onbekend. Het waarschijnlijkste is dat hij in Den Bosch naar school ging.

Onderstaand getuigschrift
ontving ik na afloop der Wedstrijden van den Bosschen Wielrijderskring. Alhoewel niet gewoon getuigschriften in couranten af te drukken, kan onderstaande toch zijn nut hebben, om te bewijzen dat de

Sparkbrook Rijwielen
behooren tot de beste en goedkoopste in 't gebruik.

B. A. JANSEN,
Generaal-Agent der Sparkbrook Manufacturing Co.,
's-HERTOGENBOSCH.

Getuigschrift.

Gaarne betuig ik bij deze, dat ik ten zeerste tevreden ben over de beste eigenschappen mijner Sparkbrook Safety No. 1, mij geleverd op 14 Juli 1888. Ik ben er van overtuigd, dat geene andere machine zulk zwaar werk zou hebben doorstaan; dagelijks toch en zelfs den geheelen winter door, zonder een enkele dag over te slaan, kwam ik op en neer gereden van Vlijmen naar Den Bosch, over een soms allerslechtsten grintweg. Tevens moet ik bij deze mijne groote tevredenheid betuigen omtrent uwe handelwijze in zake garantie, door het gratis leveren van een nieuwe ketting en kettingwiel, alsmede een nieuwe hand, welke door het veelvuldig gebruik sleten. Ik verklaar geen betere Safety te kennen en kan dus de Sparkbrook Machine eenieder aanbevelen. Het was op dezelfde machine, dat ik Zondag van meet den 1sten prijs behaalde tegen 10 mededingers, hetgeen naar mijn oordeel ten volle bewijst, dat de Sparkbrook Rijwielen onovertroffen zijn en zich het beste houden in 't gebruik.

VLIJMEN, 10 Sept. 1889. **Get. J. VERLINDEN.**

Groote Nationale- en Internationale
WIELERWEDSTRIJDEN
TE NIJMEGEN,
op Vrijdag 15, Zaterdag 16 en Zondag 17 Augustus 1890.
Aanvang 1½ uur.

Vooruit te nemen toegangskaarten voor de drie dagen 1 f 3.— en f 2.—, verkrijgbaar tot Donderdag 14 Aug. 's avonds 8 uur.
Te 's-Hertogenbosch bij WEINTHAL & Co., Groote Markt; te Nijmegen bij P. J. BONTKOE, Burchstr. 6, en te Arnhem bij D. J. REUYL, hoek Rijn-Woerstr. 87.

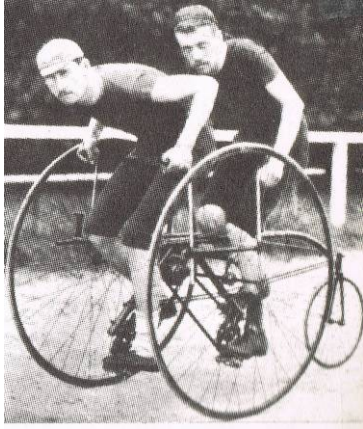
Zie aanplakbiljetten.

Vrijdag 15 Augustus, 's avonds 7½ uur:
GROOT CONCERT van de ARNHEMSCHE ORCHESTVEREENIGING,
Directeur J. A. KWAST (niet van het 8e Reg. Infanterie).
Ontvangst van de Buitenlandsche Rijders.

1890: Aan deze internationale wedstrijden op de wielerbahn in Nijmegen werd door Vlijmenaar Johan Verlinden deelgenomen. Samen met zijn tandemmaat Kees Smits behaalde hij twee tweede plaatsen. (StadsArchief)

Voorafgaande aan zijn overwinning in het Clubkampioenschap van de Bossche Wielerkring in 1889 werd de eerste Vlijmense kampioen Johan Verlinden tweede in een wedstrijd georganiseerd door de Bossche Wielrijders Kring in 1888. In 1890 behaalde hij tijdens

voorjaarswedstrijden op de wielersbaan in Nijmegen een tweede zege, ditmaal op een driewielertandem in het gezelschap van Kees Smits uit Waalwijk. Op dezelfde wielersbaan in Nijmegen deed het tweetal later dat jaar mee aan internationale wedstrijden en behaalden zij op hun driewielertandem nog twee tweede plaatsen, de eerste keer achter Houtman-Raland, en de tweede keer achter Pander-Del Baere.

Op een dergelijke driewielertandem kwam het koppel Verlinden-Smits in wedstrijden uit. (part.coll.)

In juli van datzelfde jaar (1890) werd Johan individueel nog een keer derde tijdens een wedstrijd op de weg in Tilburg, die door zijn maat Kees Smits gewonnen werd. Van Johan Verlinden werd nadien als wielrenner niets meer vernomen. Zijn vader

overleed in Vlijmen in

1905, maar Johan woonde hier toen al lang niet meer. Hij werd notaris, eerst in Mill en

later meer dan 25 jaar lang in Gemert. Zijn tandemmaat, de in Blerick (L) geboren Kees Smits, werd in 1892 door de ANWB vanwege overtredingen van de amateurreglementen uitgesloten van wedstrijden, en was daarmee het eerste 'beroepsrennersgeval' in Nederland.

Johan Verlinden, de eerste Vlijmense kampioen, was lid van de in 1886 opgerichte 'Bosschen Wielrijders-kring.

Hieronder het voorblad van het Reglement van deze wielersclub. (part.coll.)

De "Meesters" van Vlijmen

In 1921 duiken in het 'Rijwiel en Motor Orgaan' plotseling een aantal 'Meesters' met als woonplaats Vlijmen op. Zo staan W. Meesters (startkaart 5033) en L. Meesters (startkaart 5068) op 6 maart aan het vertrek van een wedstrijd in Tilburg. En A. Meesters (startkaart 6294) en B. Meesters (startkaart 6295) rijden op 31 juli een wedstrijd in Oisterwijk. Zonder resultaat overigens. Wie waren deze 'Meesters'? In de Sportkroniek van 1923 komen we wat meer over hen te weten, want daarin staan naast hun licentienummers ook hun adressen vermeld:

Nieuweling 220: L. (=Lambertus = Bart) Meesters, Vlijmen, Langstraat C 51 (later Grote Kerkstraat C51).

Nieuweling 291: Jos Meesters, Vlijmen, Heistraat 199, lid van Swift te Vught.

Nieuweling 363: W. (=Willem) Meesters, Vlijmen, Heistraat 199, lid van Swift te Vught.

Het blijken drie broers te zijn, waarvan vooral de oudste, Bart (1881-1966), ondanks het feit dat hij pas op gevorderde leeftijd begint met koersen (in 1921 is hij al veertig!), een lange wielercarrière tegemoet gaat. Ook Jos komt een aantal jaren met redelijk succes in wedstrijden aan het vertrek. Van Willem is geen enkele uitslag teruggevonden.

De eerste (teruggevonden) uitslag van een 'Meesters' dateert uit 1921:

Het 'Rijwiel en Motor Orgaan' vermeldt dat er op 9 oktober 1921 een 'betrouwbaarheidsrit' over 100 kilometer georganiseerd werd door Vitesse uit Tilburg.

Het traject liep van Tilburg over Den Bosch, Vlijmen, Nieuwkuijk, Drunen, Baardwijk, Waalwijk, Capelle, Waspik, Oosterhout, Tilburg, Moergestel en Oisterwijk, waarna de finish in Tilburg was. Aan de controlepost tussen 's-Hertogenbosch en Vlijmen was er voor de eerst aankomende een extra premie uitgelooft: een stel Engelbert tuben. Deze werden bij de amateurs gewonnen door A. Peute en bij de nieuwelingen door L. Coequit. Bij de amateurs komt Maas in deze wedstrijd in de sprint als eerste over de streep voor Paijmans, maar deze tekent protest aan, omdat Maas hem moedwillig gehinderd zou hebben in de eindsprint. Hoe de N.W.B. dit opgelost heeft en wie er uiteindelijk tot winnaar uitgeroepen is, is onbekend. Bij de nieuwelingen wint de later als stayer bekend geworden Hagenaar Frans Leddy voor Keijzen en Van Toren. Vlijmenaar Bart Meesters wordt netjes zesde nog voor de latere zesdaagencrack Janus Braspenninx, die elfde wordt.

Omstreeks 1930: hometrainwedstrijd, met in het midden de aartsvader van het Vlijmense wielrennen Bart Meesters. (part.coll.)

Op 22 mei 1922 is er opnieuw een ereplaats voor Bart Meesters. In 'eene groote Betrouwbaarheidsrit voor amateurs, nieuwelingen en toeristen' over een afstand van 66 kilometer, uitgeschreven door de Tilburgse wielclub Vitesse behaalt hij bij de nieuwelingen een zevende plaats. De Tilburger Vermeer is winnaar voor Waterreus, H. en P. van de Kloot en Janus Braspenninx. Bij de amateurs wint de latere wereldkampioen op de sprint (amateurs 1929) Toine Mazairac. Een paar weken later, op 4 juli 1922, behaalt Bart (nog steeds als nieuweling) een schitterende zesde plaats op het Nederlands wegkampioenschap, dat gewonnen wordt door Bom uit Rotterdam en over een afstand van 110 kilometer verreden werd op een parcours over de Veluwe met start en aankomst in Arnhem. En op 8 oktober 1922 wordt hij in het 'eigen' Vlijmen vierde, maar daarover later meer. Het jaar 1923 start niet zo best voor hem. In de Toer door Noord-Brabant, een rit over 210 kilometer uitgeschreven door de Tilburgse wielclub Velox, wordt hij 'gedisqualificeerd en gestraft

met twee maanden schorsing, omdat hij zich liet gangmaken door een auto'. Later dat jaar, op 30 september 1923, wordt hij met wielclub Swift uit Vught achtste op het Nederlands Club Kampioenschap, dat over een afstand van 130 kilometer verreden werd rondom Soesterberg. Het tijddritteam van het Amsterdamse De Germaan veroverde de titel. Twee weken later werd op 14 oktober 1923 het Wegkampioenschap van de Zuid-Nederlandse Wieler Federatie verreden. Dit gebeurde in België. De route liep van Weelde via Arendonk, Mol, Geel en Herentals naar Turnhout. In dit kampioenschap werd Swift (Vught) derde met de renners L. Krijne (Den Bosch), P. v.d. Wulp (Breda), F. Dekkers (Waalwijk), L. Meesters (Vlijmen), L.v.d. Wal (Vught) en Van Griensven (Den Bosch). Deze wedstrijd van de Zuid Nederlandse Wieler Federatie werd in België verreden vanwege de Nederlandse Rijwielwet, die wedstrijden op de openbare weg verbood. Vandaar dat de meeste wedstrijden in die tijd verreden werden onder het mom van een betrouwbaarheidsrit (oftewel in tijddrit vorm). In 1925 komen we Bart nog tegen met een vierde plaats bij de amateurs in de door Dohmen gewonnen 115 kilometer tellende Ronde van Eindhoven. In de 'Grooten Prijs van 's-Hertogenbosch' van 1929 ('Grooten wegwedstrijd door Brabant', de Ronde van Brabant) die om 11 uur startte voor Hotel Central op de Markt in Den Bosch en aankwam op de Bossche Wielerbaan, behaalt hij als amateur een mooie veertiende plaats. Als oudste deelnemer (48 jaar dan inmiddels) krijgt hij van wethouder Van Meerwijk nog een apart complimentje. Een maand later wordt Bart achtste in de 100 kilometer lange rit Roermond-Maastricht. Ook daar krijgt hij een extra prijs als oudste deelnemer, iets wat hem ook in 1930 nog een keer overkomt in de wedstrijd

BETROUWBAARHEIDSRIT.

Prijzen in beslag genomen.

Men schrijft ons uit Oirschot:

Zondagmiddag om 2 uur reden een 30-tal deelnemers aan dezen betrouwbaarheidsrit, vanaf het marktplein af, vooropgegaan door de hoornblazers der Lustige Wielrijders. Een zeer versterkte macht maréchaussees was in onze gemeente vertegenwoordigd met een luitenant der maréchaussee er bij.

De wedstrijd werd gehouden volgens de voorschriften van den N. W. B., terwijl een afschrift van het reglement aan den luitenant was ter hand gesteld. Op grond echter dat deze wedstrijd in strijd was met de wet van '12 en volgens bewering van den Luit. der Maréchaussee de eindstreep was verlegd (hetgeen volgens het bestuur niet waar is) is beslag gelegd op de prijzen. Deze inbeslagneming welke aanvankelijk door het bestuur en den eigenaar van het clublokaal werd geweigerd, lokte niettegenstaande er van die zijde zeer kalm werd geredeneerd nog bijna een incident uit, doordat de maréchaussees hun revolvers trokken en deze in de hoogte hielden. Het bestuur en de deelnemers hebben zich zeer kalm en netjes gedragen, ieder is zijns weegs gegaan en thans wacht men met belangstelling het verdere verloop van deze inbeslagneming af.

De overheid trapt niet altijd in de truc van de 'betrouwbaarheidsrit'.

Op zondag 6 mei 1923 ging het in Oirschot mis! (Stadsarchief)

28 juni 1943: Vier 'Ouwe Taaien' aan het vertrek op de Bossche Wielerbaan. V.l.n.r. Piet Lutters (Vlijmen), Karels, Bart Meesters (Vlijmen) en Van Griensven. (Archief Piet Lutters jr.)

Helmond-Venlo-Helmond. Zijn leeftijd begint dan te tellen, want in de Ronde van Brabant 1930 wordt hij gelost. In de kranten wordt hij dan omschreven als 'een grijze bol van ver in de veertig'. Bart gaat daarom maar over naar de veteranen. In deze categorie wordt hij in 1934 tijdens het Nederlands Kampioenschap op de weg in Hoogerheide nog

maar eens vijfde. Vele

jaren later, in 1943, haalt Bart (als wielrenner dan toch) voor de laatste keer de krant. Op de wielervedstrijd van 's-Hertogenbosch wordt er een veteranen-klassements-wedstrijd over twintig ronden verreden tussen de Bosschenaren Van Griensven (52 jaar) en Karels (47 jaar) en de Vlijmenaren Piet Lutters (met zijn 43 jaar de Benjamin van het stel) en Bart Meesters (59 jaar). De renners worden luid aangemoedigd door het publiek, dat spontaan het lied 'ouwe taaie, jippie-jippie-jee' begint te zingen. Van Griensven is dan wel niet de oudste, maar blijkt wel de taaiste te zijn en wint.

Jos (geboren in 1884), een iets jongere broer van Bart (1881-1966) kwam in de jaren twintig een aantal keren in uitslagen van wielervedstrijden voor. De Vughtse Wielervedstrijdclub Swift, aangesloten bij de Z.N.W. (Zuid Nederlandse Wielervedstrijdclub) organiseerde op zondag 3 juli 1923 de laatste van vijf 'examenritten'. Deze ging van Den Bosch via Lith en Ravenstein naar Rosmalen over een afstand van 80 kilometer, die door de snelste renner werd afgelegd in 2 uur en 31 minuten. In de einduitslag over deze vijf ritten werd Vlijmenaar Jos Meesters tweede in de 'tweede klas' (nieuwelingen) na Krijnen uit 's-Bosch. Een paar maanden later, op zondag 9 oktober 1923, wordt Jos gekroond tot Clubkampioen in Vlijmen (zie hieronder). Mogelijk is hij hierna een aantal jaren gestopt geweest met wielervedstrijden, want pas in de eind jaren twintig komt hij weer in wielervedstrijden voor, ditmaal veelal op de baan. Zo verover hij bij een koppelkoers (met G. van Oorschot) in 1928 op de Bossche wielervedstrijd een tweede plaats, en in hetzelfde jaar op de baan van Helmond een vijfde plaats in een klassementswedstrijd. In 1929 verover hij (alweer op zijn 'thuisbaan in den Bosch' een tweede plaats in een sprinttoernooi en wordt hij nog vernoemd als deelnemer, die het verst wekomt in de rit Roermond – Maastricht. Dan woont hij ondertussen niet meer in Vlijmen, maar in Zaltbommel, waar hij van zijn hobby zijn beroep heeft gemaakt, want daar is hij een rijwielhandel begonnen.

In het midden van de jaren twintig van de vorige eeuw treedt er nog een derde succesvolle Vlijmense renner voor het voetlicht: Dekkers (voornaam onbekend). Deze Dekkers verover binnen een maand tijd twee ereplaatsen. In mei 1924 wordt hij vijfde in een door de Zuid-Nederlandse Wielervedstrijdclub Federatie uitgeschreven wedstrijd over tachtig kilometer met start in Hintham en aankomst in Vught. Een maand later wordt hij derde in een rit over 115 kilometer door Zuid-Limburg met start en finish in Roermond. Wellicht is deze Dekkers dezelfde als de Frans Dekkers uit Waalwijk, die in 1923 vierde werd in een door Swift uitgeschreven 'examenrit' over 80 kilometer, en in 1925 Clubkampioen werd bij het Tilburgse Vitesse in een wedstrijd over 47 kilometer, en heeft hij toen een jaartje in Vlijmen gewoond. Want na die ene maand in 1924 wordt er van renner Dekkers uit Vlijmen niets meer vernomen!

De eerste Vlijmense wedstrijden!

Lang werd er aangenomen, dat de eerste wielervedstrijd in Vlijmen in 1941 werd verreden.

Maar ondertussen weten we, dat er al in de beginjaren twintig een aantal wedstrijden in (rondom) Vlijmen verreden werden.

De eerste (bekende) editie

In de Nieuwe Tilburgse Courant van 3 oktober 1921 wordt voor het eerst melding gemaakt van een wedstrijd in Vlijmen op 2 oktober 1921. Het traject Vlijmen, Nieuwkuijk, Helvoirt, Vught, Sint Michielsgestel, 's-Hertogenbosch,

*Zilveren medaille wielervedstrijd
Vlijmen 2-10-'21 (1921)
(collectie Jo Nederkoorn)*

Vlijmen wordt twee keer afgelegd en bedraagt in totaal tachtig kilometer. De door de 'Wielclub te Vlijmen' uitgeschreven koers wordt volledig beheerst door renners van wielclub Vitesse uit Tilburg. Paijmans komt 'na een vinnigen eindspurt' als eerste over de eindstreep, een half wielte voor Van Disseldorp. Dit tweetal komt na twee uur en twintig minuten terug in Vlijmen en heeft vijf minuten voorsprong op Roestenberg, die derde wordt.

De tweede : Vlijmen heeft de smaak te pakken

Op zondag 23 april 1922 houdt de 'Rijwielvereniging' uit Vlijmen 'haar eerste wedstrijd van dit jaar'. Op de startlijst staan de Vlijmenaren W. Meesters (startkaart 7381), A. Meesters (startkaart 7382) en L. Meesters (startkaart 7395).

In Het Noord Brabantsch Dagblad Het Huisgezin van dinsdag 25 mei wordt naast de uitslag vermeld, dat "de wedstrijd zeer goed geslaagd is".

Amateurs: 110 km. 1. J. v.d. Kloot (Zundert), 2. P. Balemans (Breda), 3. W. Thollenaars (Nijmegen), 4. A. Peute (Blerick), 5. A. Gerrits (St. Michielsgestel)

Nieuwelings: 75 km. 1. M. v.d. Donk (St. Michielsgestel), 2. A. Braspeninx (Zundert), 3. P. Borsten (Breda), 4. P. v.d. Heijden (Helmond), 5. A. Elings (Nijmegen)

Toeristen: 40 km. 1. W. van Helmond, 2. J. de Beer (Goirle), 3. J. Hendriks (Goirle), 4. P. Nurflossen (Goirle)

Helaas is er van de Vlijmense deelnemers niemand in de uitslag terug te vinden.

De derde: De Vereenigde Vrienden

Maar zij krijgen in datzelfde jaar nog een herkansing! Want op zondag 8 oktober 1922 wordt er door wielclub 'De Vereenigde Vrienden' uit Vlijmen een betrouwbaarheidsrit uitgeschreven over 75 kilometer, 'uitsluitend voor nieuwelingen'. 'Als prijzen zijn er acht fraaie medailles en een evengroot aantal extra prijzen, bestaande uit sportartikelen beschikbaar gesteld. De inschrijving sluit op 1 oktober a.s. bij den secretaris der vereeniging, den heer Ant. Meesters, p.a. den heer Donners te Vlijmen.'

Op de startlijst zoals gepubliceerd in het 'Rijwiel en Motor Orgaan' komen de volgende wielrenners uit Vlijmen voor: W. Meesters (startkaart 8897), A. Meesters (startkaart 8898), L. Meesters (startkaart 8899) en C. van Keyn (startkaart 9912).

Blijkbaar was er een wedstrijd (mogelijk een clubkampioenschap ?) in een wedstrijd, want het Het Noord Brabantsch Dagblad Het Huisgezin van donderdag 12 oktober schrijft het volgende:

"Vlijmen, wielervedstrijd. De uitslag van den wielervedstrijd voor het kampioenschap is, dat van de 8 deelnemers J. Meesters, alhier, het kampioenschap heeft gewonnen. Hij legde de afstand van 75 kilometer in 2 uur en 25 minuten af.

In de klasse nieuwelingen werden de prijzen behaald als volgt:

1ste prijs Stallank, Soerendonk; 2de prijs J. van Mierlo, Soerendonk, 3de prijs L. v.d. Griensven, 's-Bosch, 4de prijs L. Meesters, Vlijmen, 5de prijs J. Ooms, Tilburg, 6de prijs J. Staans, Eindhoven, 7de prijs J. v.d. Kruis, Helmond, 8ste prijs Sander, Geldrop."

Hoe dit precies heeft gezeten, is een raadsel. Bart Meesters wordt vierde en Jos Meesters, die niet in de uitslag voorkomt, wordt de (Vlijmense) kampioen. Wie het weet, mag het zeggen.

De vierde: De Lustige Trappers

Een jaar later werd er op 10 juni 1923 weer een betrouwbaarheidsrit verreden in Vlijmen. Ditmaal was de organisatie in handen van 'De Lustige Trappers' (de opvolger van de 'De Vereenigde Vrienden' ?). De route liep van Vlijmen over Helvoirt, Vught, Sint Michielsgestel, Den Bosch terug naar Vlijmen, en moest tweemaal gereden worden.

Het resultaat was als volgt: 1. Verberne (Helmond), 2. J. Staals (Eindhoven), 3. J. v.d. Kruijs (Helmond), 4. J. v.d. Loo (Woensel), 5. Vogels (Den Bosch), 6. P. v.d. Heyden (Helmond), 7. H. Swinkels (Eindhoven) en 8. V.d. Ven (Eindhoven).

Geen enkele Vlijmense renner in de uitslag te bekennen dus.

Wie en wat de 'Wielclub te Vlijmen' (1921), de 'Rijwielvereniging' (1922), 'De Vereenigde Vrienden' (1922) en 'De Lustige Trappers' (1923) geweest zijn is niet met zekerheid bekend. Maar aangenomen mag worden, dat de gebroeders Meesters in feite deze eerste Vlijmense Wielclub(s) bestierden. Bart, Jos en Willem als de eerste renners en Anton (nog een broer van Bart, waar de inschrijving voor de wedstrijd op 8 oktober 1922 was) als organisator. Na de vierde editie in 1923 zijn er in de volgende jaren geen wedstrijden in Vlijmen meer teruggevonden.

De zilveren medaille voor de tweede plaats in de wielervedstijd van Vlijmen op 23 april 1922, veroverd door de jonge 'Ouwe Bras' (Janus Braspennincx (1903 – 1977), die maar liefst 544 overwinningen aftikte, maar in Vlijmen met de 2de plaats genoeg moest nemen: '2de Prijs 75 Km. Rit Vlijmen'.